

**LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565 2, 12, 17, 20 IR 28
STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
AIŠKINAMASIS RAŠTAS**

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai

Parengti Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 2, 12, 17, 20 ir 28 straipsnių pakeitimo įstatymo projektą (toliau – Įstatymo projektas) paskatino šilumos ūkio sektoriaus faktinės situacijos neatitiktis esamam teisiniam reguliavimui, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – Teismas) 2021 m. kovo 31 d. sprendimas (administracinė byla Nr. I-5-261/2021).

Dėl šilumos punktų

Parengti Įstatymo projekto pakeitimus paskatino tai, kad 2011 m. rugsėjo 29 d. priimtais Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo (toliau – Įstatymas) pakeitimais šilumos punktai buvo pripažinti neatskiriama namo dalimi bei daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkų bendrąja daline nuosavybe. Tačiau įstatymo leidėjas, priimdamas šį teisinį reguliavimą, nenustatė įstatymo įgyvendinimo mechanizmo ir nenurodė laikotarpio, per kurį šilumos tiekėjas turi perleisti šilumos punkto nuosavybės teisę daugiabučio namo gyventojams. Tokiu būdu Lietuvos centralizuotai tiekiamos šilumos ūkyje susiklostė situacija, kad kai kurie šilumos tiekėjai iki šiol neperleido šilumos punktų daugiabučio namo gyventojams. Be to, tuo pačiu Įstatymo pakeitimu buvo nustatyta, kad į šilumos ar karšto vandens kainas negali būti įtraukiamos jokios sąnaudos, susijusios su pastatų vidaus šildymo (įskaitant ir šilumos punktus) ir karšto vandens sistemomis.

Tuo pačiu klausimu pasisakė Teismas 2021 m. kovo 31 d. sprendime (administracinė byla Nr. I-5-261/2021), kuriame buvo pripažinta, kad „Pastato šildymo ir karšto vandens sistemos priežiūros tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos energetikos ministro 2009 m. lapkričio 26 d. įsakymu Nr. 1-229 „Dėl Pastato šildymo ir karšto vandens sistemos priežiūros tvarkos aprašo patvirtinimo“, 3 priedo 17 ir 18 lentelėmis esančių pastraipų antri sakiniai (energetikos ministro 2020 m. gegužės 21 d. įsakymo Nr. 1-129 redakcija) tiek, kiek jais nustatyta daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkų pareiga apmokėti šilumos punkto, kuris nuosavybės teise priklauso šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjui ar tretiesiems asmenims, priežiūros ir eksploatavimo sąnaudas, įskaitant remonto darbams reikalingas medžiagas, atsargines dalis ir įrengimus, kurios nėra įskaičiuotos į šilumos ir karšto vandens sistemos priežiūros ir (ar) eksploatavimo tarifus, prieštarauja Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 7 punktui (2012 m. rugsėjo 18 d. įstatymo Nr. XI-2220 redakcija).“

Nekeičiant Įstatymo nuostatų, susidarytų situacija, kad tų šilumos punktų įrenginių, kurių neperėmė daugiabučių namų gyventojai ir šie šilumos punkto įrenginiai lieka šilumos tiekėjų nuosavybėje, tačiau jų eksploatavimo sąnaudos, kurios nėra įskaičiuotos į šilumos ir karšto vandens sistemos priežiūros ir (ar) eksploatavimo tarifus, ir toliau nebūtų dengiamos. Tinkama šilumos punktų priežiūra yra būtina, kad būtų užtikrintas patikimas, saugus, kokybiškas, higienos normos¹ atitinkantis šilumos tiekimas daugiabučio namo viduje.

Atsižvelgus į pirmiau išdėstytas aplinkybes, būtina ištaisyti esamą Įstatymo nuostatų, reglamentuojančių šilumos punktų sąnaudų padengimo klausimą, ir pašalinti teisinės spragas.

¹ Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2009 m. gruodžio 29 d. įsakymas Nr. V-1081 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 42:2009 „Gyvenamųjų ir visuomeninių pastatų patalpų mikroklimatas“ patvirtinimo“.

Dėl Kompensacijos už rezervinę galią nustatymo

Parengti Įstatymo 2 straipsnio 16 dalies ir 17 straipsnio pakeitimus, kurie reglamentuoja kompensacijų už rezervinę galią apskaičiavimo taikymą, paskatino ginčai, kylantys tarp šilumos tiekėjų ir sveikatos priežiūros įstaigų, kurios pagal aplinkos ministro ir sveikatos apsaugos ministro nustatytą sveikatos priežiūros įstaigų sąrašą yra laikomos nenutrūkstamo aprūpinimo šiluma vartotojais. Šie vartotojai, naudojantys šilumos tiekimo sistemą kaip rezervinį šildymo būdą, pagal Kompensacijos už rezervinę galią nustatymo metodiką, patvirtintą Lietuvos Respublikos energetikos ministro 2009 m. lapkričio 26 d. įsakymu Nr. 1-228 „Dėl Kompensacijos už rezervinę galią nustatymo metodikos patvirtinimo“, šilumos tiekėjui turi mokėti su rezervuota galia susijusių papildomų sąnaudų kompensaciją, dėl kurios dydžio paskaičiavimo ir kyla ginčų tarp šilumos tiekėjų ir sveikatos priežiūros įstaigų. Siekiant išvengti tolimesnių ginčų, būtina tobulinti esamą teisinį reglamentavimą.

Įstatymo projekto tikslas – nustatyti konkretų turtinį įpareigojimą daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkams, kurie naudojami šilumos tiekėjams nuosavybės teise priklausančiu šilumos punktu, apmokėti (atlyginti) šilumos tiekėjams jiems nuosavybės teise priklausančių šilumos punktų sąnaudas ir pakeisti komplikuotą nenutrūkstamo aprūpinimo šiluma vartotojų atsiskaitymų už rezervinę galią šilumos tiekėjams nustatymo teisinį reglamentavimą.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai

Įstatymo projektą parengti paskatino šilumos punktų teisinio reguliavimo kolizija ir Teismo 2021 m. kovo 31 d. sprendimas (administracinė byla Nr. I-5-261/2021), kuriuo pripažįstama, kad įstatymuose nenumatyta konkretaus turtinio įpareigojimo daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkams apmokėti (atlyginti) šilumos tiekėjams nuosavybės teise priklausančių šilumos punktų sąnaudas.

Įstatymo projektą parengti paskatino Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija kartu su sveikatos priežiūros įstaigomis, kurios nesutinka su esamu nenutrūkstamo aprūpinimo šilumos vartotojams taikomu kompensacijų už rezervinę galią mokėjimo dydžio nustatymo teisiniu reglamentavimu.

Įstatymo projekto iniciatorė – Lietuvos Respublikos energetikos ministerija. Įstatymo projektą parengė Energetikos ministerijos Energetikos konkurencingumo grupė.

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai

Dėl šilumos punktų. Nuo 2011 m. lapkričio 1 d. įsigaliojusioje Įstatymo 2 straipsnio 37 dalyje (šiuo metu 44 dalis) įtvirtinta šilumos punkto sąvoka, apibrėžianti, kad šilumos punktas yra prie šilumos įvado prijungtas pastato šildymo ir karšto vandens sistemos įrenginys, su šilumnešiu gaunamą šilumą transformuojantis pristatymui į pastato šildymo prietaisus. Daugiabučio namo šilumos punkto įrenginiai, būtini namo tinkamam eksploatavimui ir naudojimui, yra neatskiriama namo dalis ir šio namo butų ir patalpų savininkų bendroji dalinė nuosavybė, kurią draudžiama perduoti tretiesiems asmenims (kurie nėra šio namo butų ir patalpų savininkai). Įstatymas taip pat nustato, kad daugiabučio namo butų ir patalpų savininkai šilumos punkto įrenginius valdo, naudoja ir jais disponuoja bendrosios nuosavybės teise arba gali ją įgyti Įstatyme nustatytais būdais. Tačiau visos šios Įstatymo nuostatos automatiškai neperleido šilumos tiekėjų ar trečiųjų asmenų šilumos punktų nuosavybės teisių daugiabučio namo gyventojams, nes ne visose savivaldybėse gyventojai įsigijo šilumos punktus bendraturčių nuosavybėn. Akcentuotina pagrindinė aplinkybė, kad šiuo

metu kiekvienoje savivaldybėje yra skirtinga šilumos punktų nuosavybės situacija: yra savivaldybių, kuriose šilumos punktai priklauso daugiabučių namų butų savininkams, kitose – šilumos tiekėjams, kai kuriose savivaldybėse yra mišri situacija, kai dalį punktų valdo gyventojai, dalį – šilumos tiekėjas.

Atkreiptinas dėmesys, kad Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse yra reglamentuoti teisiniai santykiai, kai viena šalis perduoda kitai šaliai nesunaudojamą daiktą laikinai ir neatlygintinai valdyti ir juo naudotis, o šalis, esanti daikto gavėju, įsipareigoja grąžinti tą daiktą tokios būklės, kokios jis jai buvo perduotas atsižvelgiant į normalų susidėvėjimą arba sutartyje numatytos būklės ir tokie teisiniai santykiai kvalifikuojami kaip panauda (Civilinio kodekso 6.629 straipsnio 1 dalis). Tais atvejais, kai šilumos punktas nuosavybės teise priklauso šilumos tiekėjui ar kitam trečiajam asmeniui, o šilumos energija naudojant šilumos punktą tiekama konkrečiam daugiabučio namo butų ir (ar) kitų patalpų savininkams, laikytina, kad tarp šilumos tiekėjo, kaip šilumos punkto savininko, ir daugiabučio namo butų ir (ar) kitų patalpų savininkų susiklosto privatiniai daiktiniai teisiniai santykiai, t. y. panaudos teisiniai santykiai. Minėti teisiniai santykiai turėtų būti reguliuojami pagal Civiliniame kodekse įtvirtintas panaudos sutartinius teisinius santykius reglamentuojančias nuostatas. Pažymėtina, kad vadovaujantis Civilinio kodekso 6.629 straipsnio 1 dalimi, panaudos gavėjas įsipareigoja grąžinti daiktą panaudos davėjui tokios būklės, kokios jis jam buvo perduotas atsižvelgiant į normalų susidėvėjimą arba sutartyje numatytos būklės. Pagal Civilinio kodekso 6.636 straipsnį, panaudos gavėjas privalo išlaikyti ir saugoti jam pagal sutartį perduotą daiktą, taip pat daryti turto einamąjį ir kapitalinį remontą bei apmokėti visas daikto išlaikymo išlaidas, jeigu sutartis nenumato ko kita.

Taigi, pareiga išlaikyti ir saugoti panaudai gautą daiktą yra numatyta to daikto naudotojui – panaudos gavėjui. Atitinkamai su išlaikymu ir saugojimu susijusias išlaidas turi apmokėti panaudos gavėjas. Tais atvejais, kai šilumos punktas nuosavybės teise priklauso šilumos tiekėjui, daugiabučio namo butų ir (ar) kitų patalpų savininkams kyla pareiga šilumos punktą, kaip panaudai gautą daiktą, išlaikyti ir saugoti bei apmokėti visas daikto išlaikymo išlaidas, įskaitant einamąjį ir kapitalinį remontą. Pažymėtina, kad šiuo metu pagal galiojantį teisinį reglamentavimą nei į centralizuotai tiekiamos šilumos kainą, nei į pastatų vidaus šildymo (įskaitant ir šilumos punktus) ir karšto vandens sistemomis priežiūros tarifą šilumos tiekėjui, kai jis yra šilumos punkto savininkas, nėra įtraukiamos jokios sąnaudos, susijusios su šilumos punktais.

Dėl kompensacijos už rezervinę galią. Šiuo metu kompensacija už rezervinę galią nustatoma pagal Kompensacijų už rezervinę galią apskaičiavimo metodiką, kurią įstatymų leidėjas (Įstatymo 2 straipsnio 16 dalis) pavedė nustatyti Vyriausybei ar jos įgaliotai institucijai. Pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. birželio 17 d. nutarimo Nr. 765 „Dėl įgaliotųjų suteikimo įgyvendinant Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymą“ 1.8 papunktį Energetikos ministerija įgaliota tvirtinti Kompensacijų už rezervinę galią apskaičiavimo metodiką. Pagal Kompensacijos už rezervinę galią nustatymo metodiką, patvirtintą Lietuvos Respublikos energetikos ministro 2009 m. lapkričio 26 d. įsakymu Nr. 1-228 „Dėl Kompensacijos už rezervinę galią nustatymo metodikos patvirtinimo“ įsakymu (toliau – Metodika), apskaičiuojama su rezervuota galia susijusių papildomų sąnaudų kompensacija, mokama vartotojo, naudojančio šilumos tiekimo sistemą kaip rezervinį šildymo būdą.

Su šiuo metu taikomu kompensacijų už rezervinę galią mokėjimo dydžio nustatymo teisiniu reglamentavimu nesutinka tiek sveikatos priežiūros įstaigos, tiek Sveikatos apsaugos ministerija, motyvuodamos tuo, kad sveikatos priežiūros įstaigų veikla pasižymi specifiškumu ir įstatymuose labai aiškiai yra nustatoma, kokios sveikatos priežiūros įstaigų teikiamos paslaugos yra apmokamos Privalomojo sveikatos draudimo fondo (toliau – PSDF) biudžeto lėšomis. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos sveikatos sistemos įstatymo 74 straipsnio nuostata, valstybės laiduojamos (nemokamos) sveikatos priežiūros paslaugos apmokamos iš PSDF, valstybės ar

savivaldybių biudžetų, savivaldybių visuomenės sveikatos rėmimo specialiosios programos lėšų. Lietuvos Respublikos sveikatos draudimo įstatymo 21 straipsnyje nustatyta, kokios sveikatos priežiūros įstaigų išlaidos iš PSDF gali būti kompensuojamos. Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2013 m. gegužės 16 d. nutarime nustatyta, kad „daugelis sveikatos priežiūros paslaugų yra finansuojama iš viešųjų lėšų, kurios gali būti sukaupiamos ir įstatymų leidėjui pasirinkus privalomąjį sveikatos draudimą; valstybė <...> privalo pasirūpinti ir tuo, kad šios lėšos būtų naudojamos atsakingai ir racionaliai; atsižvelgiant į tai, kad dėl didėjančių sveikatos priežiūros paslaugų poreikių, vis aukštesnių jų kokybės standartų, sudėtingesnių ir brangesnių sveikatos priežiūros technologijų šių paslaugų teikimo išlaidos nuolat auga, o joms apmokėti skirtos viešosios lėšos yra ribotos, <...> kyla pareiga nustatyti tokį teisinį reguliavimą, kuriuo būtų sudarytos prielaidos valstybei šį finansavimą planuoti“. Atsižvelgiant į tai, kas pirmiau paminėta, sveikatos priežiūros įstaigoms taikoma Metodika, atsižvelgiant į sveikatos priežiūros įstaigų veiklos specifiką (įstaigos tikslas teikti viešąsias paslaugas (tai ne ūkinė-komercinė veikla) ir generuojamas lėšas paslaugoms teikti (absoliuti dauguma sveikatos priežiūros įstaigų generuojamų pajamų yra PSDF biudžeto lėšos), turėtų būti adaptuota ir pritaikyta tik sveikatos priežiūros įstaigoms (o ne bendrai su visų kitų veiklos rūšių įstaigomis).

Siekiant aiškesnio teisinio reguliavimo nustatant nenutrūkstanto aprūpinimo šiluma vartotojų, naudojančių šilumos tiekimo sistemą kaip rezervinį šildymo būdą, atsiskaitymo su šilumos tiekėju mechanizmą, manytina, kad būtų tinkamiau ir tikslingiau atsisakyti esamo teisinio reguliavimo, įtvirtinančio kompensaciją už rezervinę galią, o įstatymu nustatyti, kad nenutrūkstanto aprūpinimo šiluma vartotojas, kuris naudoja aprūpinimo šiluma sistema tik kaip rezervinę, už rezervinio šildymo būdo paslaugą šilumos tiekėjui mokėtų dvinarę kainą, kuri būtų apskaičiuojama pagal Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos patvirtintą Šilumos kainų nustatymo metodiką ir taikoma rezervinės šilumos galios užtikrinimo paslaugos teikimo sutartyje nustatytai rezervuojamai galiai.

Taip pat, manytina, kad šiuo metu esamas teisinis reguliavimas, nustatantis, kad sveikatos priežiūros įstaigų, kurioms būtinas rezervinis šilumos įrenginys, sąrašą nustato aplinkos ir sveikatos apsaugos ministrai yra perteklinis, todėl siūlytina sąrašo sudarymo prerogatyvą palikti tik sveikatos apsaugos ministrai.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama

Dėl šilumos punktų. Įvertinant tai, kad Civiliniame kodekse yra reglamentuoti teisiniai santykiai, kai viena šalis perduoda kitai šaliai nesunaudojamąjį daiktą laikinai ir neatlygintinai valdyti ir juo naudotis, o šalis, esanti daikto gavėju, įsipareigoja grąžinti tą daiktą tokios būklės, kokios jis jai buvo perduotas atsižvelgiant į normalų susidėvėjimą arba sutartyje numatytos būklės ir tokie teisiniai santykiai kvalifikuojami kaip panauda (Civilinio kodekso 6.629 straipsnio 1 dalis). Darytina išvada, kad tais atvejais, kai šilumos punktas nuosavybės teise priklauso šilumos tiekėjui ar kitam trečiajam asmeniui, o šilumos energija naudojant šilumos punktą tiekama konkrečiam daugiabučio namo butų ir (ar) kitų patalpų savininkams, laikytina, kad tarp šilumos tiekėjo, kaip šilumos punkto savininko, ir daugiabučio namo butų ir (ar) kitų patalpų savininkų susiklosto privatiniai daiktiniai teisiniai santykiai, t. y. panaudos teisiniai santykiai. Minėti teisiniai santykiai turėtų būti reguliuojami pagal Civiliniame kodekse įtvirtintas panaudos sutartinius teisinius santykius reglamentuojančias nuostatas. Pažymėtina, kad, vadovaujantis Civilinio kodekso 6.629 straipsnio 1 dalimi, panaudos gavėjas įsipareigoja grąžinti daiktą panaudos davėjui tokios būklės, kokios jis jam buvo perduotas atsižvelgiant į normalų susidėvėjimą arba sutartyje numatytos būklės. Pagal Civilinio kodekso 6.636 straipsnį, panaudos gavėjas privalo išlaikyti ir saugoti jam

pagal sutartį perduotą daiktą, taip pat daryti turto einamąjį ir kapitalinį remontą bei apmokėti visas daikto išlaikymo išlaidas, jeigu sutartis nenumato ko kita.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, siūloma Įstatymo projektu papildyti esamą šilumos vartotojų atsiskaitymo su šilumos tiekėju reglamentavimą ir nustatyti, kad šilumos vartotojai apmoka šilumos tiekėjui už daugiabučio namo šilumos punkto įrenginių, nuosavybės teise priklausančių šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjui, remonto darbus, medžiagas, atsargines dalis ir įrenginius bei administracines sąnaudas, kurios nėra įskaičiuotos į šilumos ir karšto vandens sistemos priežiūros (eksploatavimo) tarifą. Šį užmokestį šilumos vartotojai apmoka šilumos tiekėjui proporcingai daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkų daliai bendroje dalinėje nuosavybėje. Šilumos vartotojui išrašytoje sąskaitoje (mokėjimo pranešime) turi būti pateikta tiksli, aiški ir išsami informacija, pagrindžianti, kaip šilumos tiekėjas apskaičiavo užmokesčio už konkretaus daugiabučio namo šilumos punkto įrenginių, nuosavybės teise priklausančių šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjui, patirtas sąnaudas, dydį.

Nustatoma, kad šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjai ar tretieji asmenys turi organizuoti ir (ar) atlikti jiems nuosavybės teise priklausančių šilumos punktų įrenginių remonto darbus, už kuriuos nėra atsakingas pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojas (eksploatuotojas) ir kurie nėra įtraukti į šilumos ir karšto vandens sistemos priežiūros (eksploatavimo) tarifą.

Siūloma nustatyti pareigą šilumos tiekėjui užtikrinti saugų, patikimą ir ekonomišką daugiabučio namo šilumos punkto įrenginių, nuosavybės teise priklausančio šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjui, darbą.

Dėl kompensacijos už rezervinę galią.

Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo 8 straipsnis nustato, jog energetikos srityje veikiančių subjektų veiklą reguliuoja ir valstybinę energetikos priežiūrą bei kontrolę atlieka Valstybinė energetikos reguliavimo taryba. Valstybinė energetikos reguliavimo taryba tvirtina energetikos objektų (tinklų, sistemų, įrenginių) prijungimo prie veikiančių energetikos įmonių objektų (tinklų, sistemų, įrenginių) įkainius, jų nustatymo metodiką, kurioje nustatytos ir įkainių apskaičiavimo sąlygos, vadovaudamasi atskirų energetikos sektorių teisinius pagrindus reglamentuojančiuose įstatymuose nustatytais įkainių nustatymo bendraisiais kriterijais; nustatydamą valstybės reguliuojamas kainas, įvertina teikiamų paslaugų sąnaudas, atsižvelgdama į protingumo kriterijus atitinkančią investicijų grąžą, ir vykdo kituose įstatymuose nustatytas funkcijas. Valstybinė energetikos reguliavimo taryba, vadovaudamasi Energetikos įstatymo 8 straipsnio nuostatomis, atlikdama savo funkcijas, yra nepriklausoma, teisiškai atskirta ir funkciniu aspektu nepriklausoma nuo bet kurio kito viešojo ar privataus asmens; veikia nepriklausomai nuo visų rinkos interesų, atlikdama savo pareigas, nesiekia gauti jokių Vyriausybės arba bet kurio kito viešojo ar privataus asmens tiesioginių nurodymų ir jų nevykdo; priima savarankiškus, nuo jokios valstybės ar savivaldybių institucijos, įmonės, įstaigos ar organizacijos nepriklausomus sprendimus. Energetikos įstatymo 8 straipsnio 11 dalyje nustatyta viena iš Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos funkcijų yra tvirtinti valstybės reguliuojamų kainų nustatymo metodikas, nustatyti valstybės reguliuojamas kainas ir kainų viršutines ribas. Pažymėtina, kad šilumos kainose, nustatytose, vadovaujantis Šilumos kainų nustatymo metodika, patvirtinta Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos 2009 m. liepos 8 d. nutarimu Nr. O3-96 „Dėl Šilumos kainų nustatymo metodikos“, yra įvertintos rezervinės galios užtikrinimo sąnaudos, kurias patiria šilumos tiekėjas, teikdamas šią paslaugą.

Įvertinant tai, kas išdėstyta, ir siekiant aiškesnio teisinio reguliavimo vykdant atsiskaitymus tarp šilumos tiekėjų ir nenutrūkstamo aprūpinimo šiluma vartotojų, naudojančių šilumos tiekimo sistemą kaip rezervinį šildymo būdą, manytina, kad būtų tinkamiau ir tikslingiau atsakyti esamo teisinio reguliavimo nustatant kompensaciją už rezervinę galią ir nustatyti, kad nenutrūkstamo aprūpinimo šiluma vartotojas, kuris naudojami aprūpinimo šiluma sistema tik kaip rezervine, už

rezervinio šildymo būdo paslaugą šilumos tiekėjui mokėtų dvinarę kainą, kuri būtų apskaičiuojama pagal Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos patvirtintą Šilumos kainų nustatymo metodiką, kainą taikant rezervinės šilumos galios užtikrinimo paslaugos teikimo sutartyje nustatytai rezervuojamai galiai.

Taip pat siūloma, kad sveikatos priežiūros įstaigų, kurioms būtinas rezervinis šilumos įrenginys, sąrašą nustatytų sveikatos apsaugos ministras.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai, galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta

Priėmus teikiamą Įstatymo projektą, neigiamų pasekmių nenumatoma.

6. Kokią įtaką priimtas įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai

Įstatymo projektas įtakos kriminogeninei situacijai ir korupcijai neturės.

7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai

Įstatymo projektu siūlomi pakeitimai nustatytų konkretų turtinį įpareigojimą daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkams, kurie naudojami šilumos tiekėjams nuosavybės teise priklausančio šilumos punkto įrenginiais, apmokėti (atlyginti) šilumos tiekėjams, jiems nuosavybės teise priklausančių, šilumos punktų sąnaudas.

Įstatymo projektu siūlomas pakeitimas, nustatantis, kad nenutrūkstamo aprūpinimo šiluma vartotojai, kurie naudojami aprūpinimo šiluma sistema tik kaip rezervine, už rezervinio šildymo būdo paslaugą šilumos tiekėjui moka dvinarę kainą, kuri apskaičiuojama pagal Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos patvirtintą Šilumos kainų nustatymo metodiką ir kuri taikoma rezervinės šilumos galios užtikrinimo paslaugos teikimo sutartyje nustatytai rezervuojamai galiai, tikėtina, išspręstų aktualią problemą, su kuria dažniausiai susiduria šilumos tiekėjai, šilumos vartotojai bei šilumos ūkio veiklą reguliuojančios institucijos, užtikrindamos šilumos vartotojams nenutrūkstamą šilumos tiekimą pagrįstomis kainomis.

8. Ar įstatymo projektas neprieštarauja strateginio lygmens planavimo dokumentams

Įstatymo projektas neprieštarauja strateginio lygmens planavimo dokumentams.

9. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios

Kitų įstatymų priimti nenumatoma.

10. Ar įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos įstatymo ir Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo reikalavimų, o įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Lietuvos Respublikos terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka

Įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos įstatymo ir Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo reikalavimų ir atitinka bendrinės lietuvių kalbos normas.

Įstatymo projektu panaikinama sąvoka „kompensacija už rezervinę galią“ ir jos apibrėžtis.

11. Ar įstatymo projektas atitinka Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus

Įstatymo projekto nuostatos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatomis ir Europos Sąjungos dokumentams neprieštarauja.

12. Jeigu įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, – kas ir kada juos turėtų priimti

Priėmus Įstatymo projektą, atitinkamos institucijos pagal kompetenciją turės parengti Įstatymo įgyvendinamųjų teisės aktų pakeitimus:

Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. birželio 17 d. nutarimo Nr. 765 „Dėl įgaliojimų suteikimo įgyvendinant Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymą“ 1.8 papunktį pripažinti netekusiu galios;

Lietuvos Respublikos energetikos ministro 2009 m. lapkričio 26 d. įsakymą Nr. 1-228 „Dėl Kompensacijos už rezervinę galią nustatymo metodikos patvirtinimo“ pripažinti netekusiu galios.

Valstybinė energetikos reguliavimo taryba turės parengti Šilumos kainų nustatymo metodikos, patvirtintos Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos 2009 m. liepos 8 d. nutarimu Nr. O3-96 „Dėl Šilumos kainų nustatymo metodikos“ pakeitimą.

Sveikatos apsaugos ministras turės nustatyti sveikatos priežiūros įstaigų, kurioms būtinas rezervinis šilumos įrenginys, sąrašą.

13. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais)

Įstatymui įgyvendinti papildomų biudžeto lėšų nereikės.

14. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados

Įstatymo projektas buvo teikiamas išvadoms gauti suinteresuotoms institucijoms ir įmonėms, paskelbtas TAIS. Gautos išvados įvertintos teikiamame Įstatymo projekte. Argumentai dėl išvadų, į kurias Įstatymo projekte nebuvo atsižvelgta, teikiami derinimo pažymoje.

15. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis:

Įstatymo projekto reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant reikšminius žodžius pagal Europos žodyną „Eurovoc“: *šilumos ūkis, Taryba, nenutrūkstamo aprūpinimo šiluma vartotojas, šilumos tiekėjas, šilumos punktas, pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas (eksploatuotojas).*

16. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai

Nėra.